

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

# Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Gondoskodás a fordulóban**

# 1. Sötét közvetítés a pult alól

Kardos Gábor

A földszinti kisbolt kopott fapultja alatt apró, derengő fénypont világította meg a porcicákat. A hétéves Miri kucorgott a kólás rekeszek mögött, kezében a remegő okostelefonnal. A kijelzőn pörgött a TikTok élő adásának számlálója, miközben a kislány apró ujjai komoly rezdülések nélkül tartották a kamerát. A lencse pont a kapualj felé nézett, ahol Bálint éppen magából kikelve üvöltözött a telefonjába, mit sem sejtve arról, hogy magánéleti válságának és Enci körüli zűrzavarának minden egyes mondata nézők százai előtt válik nyilvánossá a hálózaton.

A zárt ajtók mögött fojtogatott paranoia most kikerült a digitális térbe. Bálint léptei fel-alá visszhangoztak a lépcsőházban, ahogy a tehetetlen dühét próbálta levezetni, miközben a kommentfolyamban már záporoztak az idegenek csipkelődő megjegyzései. A ház rejtett feszültségei – a második emeleti szerelmi drámák és az elhallgatott családi szálak – egyetlen óvatlan stream segítségével szivárogtak ki a külvilágba, hogy újabb kanócot gyűjtsanak a lakók közötti puskaporos hordó alatt.

De a valódi, fizikai veszély nem a képernyőkön, hanem a ház mélyén gyülekezett. A linóleum alatti sötétségben, a szuterén dohos folyosójának végén egy elfeledett vasajtó mögött gubbasztott a lakását veszített ex-légiós. A férfi némán majszolta a hideg pogácsát, amit Miri csempészett le neki titokban a délutáni órákban. A nehéz, salétromos levegőben azonban vészjósló, édeskés szag keveredett a dohos párával.

A dohos falak tövében, a rozsdás főnyomócső egyik előregedett illesztésénél apró, sziszegő rés nyílt. A gáz lassan, de megállíthatatlanul töltötte ki a szűk alagsori vaknyílást, miközben az ex-légiós a sötétben kaparászva fém öngyújtója után nyúlt a zsebében, hogy apró lángot gyűjtsen a vakító feketeségben.

Fent, a pult alatti rejtekhelyen Miri elégedetten figyelte a növekvő nézettséget, teljesen gyanútlanul arra nézve, hogy a lépcsőház alatti pincében a szivárgó gáz és a készülő szikra pillanatokra van attól, hogy az egész Vászoly utca 6. alól kirántsa a talajt.

## 2. Gondoskodás a fordulóban

Imre Cső

Dániel ajtajának csapódása még ott visszhangzott a forduló hideg betonján, amikor a lenti kapu felől nehéz, fáradt léptek zaja szűrődött fel. Bálint kapaszkodott fel a korlát mellett, fekete biztonsági őri egyenruhájában, a huszonnégy órás műszak ólomnehéz kimerültségével a vállán. A lépcső tetején ácsorgó Erzsi néni szemei ekkor veszítették el megszokott, metsző élüket; a gyanakvó szigor helyét valami különös, majdnem fojtogató gondoskodás vette át.

– Már megint éhesen jössz haza, fiam – mormolta az idős asszony halkabb, szinte lágy hangon, s közben ösztönösen kinyújtotta bütykös kezét, hogy kiigazítsa a férfi gyűrött gallérját. Bálint nem húzódott el, csupán egy megadó sóhajjal dőlt neki a kopott falnak. A lépcsőház lakói, ha látták volna ezt a mozdulatot, aligha hitték volna el, hogy a ház rettegett úrnője képes ilyen gyengédségre.

– Sok volt a zűr a telepen – felelte Bálint rekedten, miközben a kulcsait csörgette a zsebében. – Enci otthon van?

– A boltban segít Idának. De ne aggódj miatta, a lakás rendben van – simított végig Erzsi néni a férfi karján. – Zoltán ma is körbejárt a házban, a megtakarítási alapot hajtotta, de hozzátok nem engedtem be. Az a lakás a sógorom hagyatéka, Bálint. Senkinek semmi köze hozzá, hogy ti hogyan éltek ott.

Bálint tekintete egy pillanatra elsötétült. Tudta jól, milyen súlyos ára volt annak, hogy az öregasszony annak idején átengedte nekik az ingatlant, s hogy a barna boríték körüli hallgatásuk szorosabb kötelék volt köztük, mint bármiféle vérségi rokonság. Odalent egy ajtó kattant, s a férfi azonnal hátrébb lépett egyet, felvéve a megszokott, hűvös szomszédi távolságot.